

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Murmuratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

nauit ei equum, quo Pisas vsq; vbi eramus, tunc peruectus est. Postridie credo secutus Episcopus. (erat enim illi causa cum adversario, et agendi erat dies) cepit requirere suffragia amicorum. Cumq; per singulos sollicitaretur, ventum est ad Martinum. Fiduus erat maior in illo, qui non posset immemor esse recentis beneficii. Tum Martinus. Decepisti me, inquit, nesciebam tibi imminere negotium. Tolle equum tuum: ecce in stabulo est, et hora eadem resignauit illi. Quid dicis mi Eugeni? Nanne alterius seculi res est, reliquit Legatum de terra auri sine auro, transisse per terram argenti, et argentum nescisse donum insuper, quod poterat esse suspectum illi, et reticisse? Deinde subdit alterum exemplum. Sed h mihi locum suauem, vbi incidit occasio memorandi et nominandi suauissimi odoris virum, Episcopum loquor, Gaufridum Carnotensem, qui legato in partibus Aquitania propriis sumptibus strenue administrauit, idq; annos plures. Rem loquor, quam vidi ipse. Erat cum eo in terra illa, cum a quodam presb. e-
presentatus est illi piscis, quem vulgo vocant sturgionem. Percunctatus Legatus, quantum variet. Non accipio, inquit, nisi receperis precium, et resignauit solidos quinque inuito et verocundo. Item cum essemus in quodam oppido. D. mina illius oppidi obtulit ei pro deuotione cum manu tergio duas vel tres paropsides pulchras, ligneas tamen. Quis aliquandiu inuens homo scrupulose conscientia, laudauit eas sed non acquiescente accipere. Quando argentum recepit, qui ligneas reseruauit et non fuerunt, qui possent legato di. ore. Diuauimus Abraham.

VIDE. V. Auaritia, Poisonarium acceptio, Simonia.

MURMURATIO.

Remedia contra Murmurat.

IREMEDI. Considera diuinæ scripturæ sententias. Primo enim de-
hortatur à murmuratione. *Custodite vos, inquit Sapiens, à murmuratione, que nihil prodest.* Et Christus apud Ioannem. *Nolite murmurare inuicem.* Et
B. Paulus ad Corinthios. *Neg. murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, et reuertuntur ab exterminatore.* Et ad Philippen. *s. Omnia facite sine murmurationibus et hesitationibus vt sitis sine querela, et simplices filii D. i.* Et B. Petrus. *Hospitalis inuicem sine murmurationibus.* 2. declarat murmur contra superiores, fieri contra Deum. Nam Moyses in Exodo sic loquitur. *Non contra nos est murmur vestrum, sed contra Dominum.* Et in Numeris. *Usque quo multitudo pessima murmurat contra me?* 3. declarat murmuratores grauiter à Deo punitos. Nam in lib. Num. legimus Moysis sororem Mariam ob murmur lepra percussam: Dathan & Abiron viuos terræ hiatu absorptos, Chorre igni consumptum: ignitos serpentes in Populum immisos, extremam castrorum partem ab igne deuorata, ac denique maiorem filiorum Israel partem ingressu terræ promissionis exclusam in deserto perisse. Apostolus quoque Iudas hæreticos, de quibus futuris

V V 2 vatici.

Iud. ep.

vaticinatur, appellat *murmuratores querulosos secundum desideria sua ambulantes: eorumque poenam præmittit, dicens. quibus procella tenebrarum servata est in æternum.*

Bas. q. 39.

II. R E M E D. Considera dicta SS. Patrum. S. BASILIUS in regulis brevioribus, posita quæstione, quid agendum sit cum eo, qui dicto audiens tamen obmurmuravit antistiti, respondet. *Cum Apostolus dixerit Omnia facite sine murmurationibus & hesitationibus, abalienandus est qui murmurat à conversatione fratrum, & similiter opus eius ab usu eorundem. Planeque qui huiusmodi, humi & diffidentia, & circa spem ambiguitatis morbo apparet laborare. Idem fufius habet in regulis fufius disputatis. Et rursus infra, posita quæstione, quid faciendum, si quis condemnetur, ut ii qui in Euangelio murmurarunt aduersus nouissimos in vineam conductos? Respondet. *Vnusquisque ob proprium suum peccatum damnatur: ita & qui murmurant ob murmurationem. Verum sicut alij alia de causa murmurant. Nam hi quidem propterea murmurant, quod viderent rem suam distendant, non habent, (ut qui gula præter modum dediti sunt, & ventrem faciunt Deum suum) illi verò, quod in pari honore habeantur cum nouissimis, in quo aperte indicant suam inuidiam, quod vitium multis in locis solet Scriptura coniungere homicidio. Alii præterea alia de causa. CHRYSOST. homilia 8. in epistola ad Philippenses, in verba illa. Omnia facite sine murmurationibus. Vides, inquit, quod eos erudiat, ne murmurent? Est enim seruatorum improborum & insensatorum murmurare. Cogita, ait, quod tibi ipsi, laboras, quod tibi i. si colligis. Illorum est proprium murmurare, qui alius laborant. Qui verò sibi i. si colligit cuius gratia murmurat? Melius fuerit nihil operari, quam cum murmuratione. Sape maluius ministerio priuari, quam murmurantem suscitare. Grati enim, gratia, inquam, est murmurator, & vicinus blasphemia; alioqui cuius gratia illi tantum supplicii dederunt? Ingratitudo est res ista. Qui murmurat ingratus est Deo. Qui autem Deo ingratus est, blasphemus quoque est, AMB. in epistola ad Vercellensem Ecclesiam, tractans de**

Phil. 2. 14.

Id. q. 51. 2.

Marth. 20. 11.

Id. q. breu. 63.

Chrysin c. 2.

Amb. lib. 10. ep.

42.

Num. 16. 31.

Num. 11. 10.

murmuratione Chore contra Aaronem. Considera: is igitur qua offerentia causa extiterint, quod Sacerdotio fungi indigni vellent, & propterea dissident, quod in murmurarent improbant in sacerdotis sui electione iudicium Dei; propterea populum totum metus ingens corripuit, poena terror inuoluit vniuersos. Obsecrantibus tamen omnibus, ne paucorum insolentia omnes perirent, designantur sceleris rei, & a totius populi corpore ducenti quinquaginta cum auctoribus suis separantur viri, immugiens terra in medio plebis scinditur, appetitur in profundum sinus, abripiuntur noxii & ita ab omnibus mundi huius ablegantur elementis, ut nec aërem haustu nec cœlum visu, nec mare tactu, nec terram contaminarent sepulchro. Cessauit poena, non cessauit malitia. ex hoc ipso in murmuratio exorta populi, quod per Sacerdotes perisset populus. Quia indignatione Dominus perdidisset omnes, nisi Moysi & Aaron primo precibus instentibus, post eam obieclum sui Sacerdotis Aaron malisset ingratos maiore venia pudore donaretis, quoniam abnuebant gratiam. Ipsa prophetisa Malai, qua cum fratribus pede transfugerat

miserat freta maris, quia *Aethiops* mysterium adhuc nesciens immurmurauerat ad-
 versus fratrem Moysen, lepra maculis inhorruit, ut vix tanto absoluta esset contagio
 nisi Moysen rogasset. GREGORIUS exponens verba illa septimi Psalmi
 Poenentialis. Et non intres in iudicium cum seruo tuo. Qui contra conditoris, in-
 quit, flagella murmurat, quasi cum eo in iudicium intrat. Dei namque accusat iudi-
 cium, qui se aestimat inutile percussum. Et quis est cum Deo in iudicio contendit, qui inter
 flagella innocentem sostendit, &c. Vel certe ille cum Deo iudicium ingreditur, qui cum
 orauit, murmurat si non exauditur. Quibus dicitur. An vultis mecum iudicio con-
 tendere? Quasi enim in iudicio contendebant, qui dicebant. Quare ieiunauimus, & non
 aspersisti? humiliamus animas nostras, & nescisti? Si quidem stultum est ab oratio-
 ne deficere, si Deus differat cum rogatur exaudire. Et iniquum arguere conditorem,
 si effectus non sequitur orationem, praesertim cum quid oremus sicut oportet nesciamus.
 Nonnullis quippe impatientibus Dominus, quod petebant saepe concessit iratus, sicut
 contra Apostolo negauit propitius. Dedit enim regem petentibus secundum desideria
 cordis eorum, dedit etiam postulanti diabolo, ut Iob simplicem & rectum & iumentem
 Deum, tentaret. S. BERN. Ante omnia sine murmuracione sint fratres. Forte aliqui
 leue peccatum aestimant murmurare, sed non hic, qui ante omnia monet esse cauendum.
 Puto autem ne illum quidem leue reputasse, qui murmurantibus aiebat. Non contra
 nos est murmur vestrum, sed contra Dominum: nos enim quid sumus? sed ne illum
 quoque qui dixit. Non murmuraueritis, sicut quidam murmurauerunt, & perierunt
 ab exterminatore: illo nimirum exterminatore, qui positus est in hoc ipsum, ut a termi-
 nis beatae illius ciuitatis arceat murmurantes, & longè faciat à finibus eius, cui dicitur. Psalm. 147.
 Lauda Hierusalem Dominum, lauda Deum tuum Sion, qui posuit fines tuos pacem.
 Nihil enim commune habent, murmur & pax.

REMEDIA plura vide in Verbo Detractio. Ingrati udo. Inobe-
 dientia. Ira. Iudicium temerarium. Linguae abusus. Maledictio. Super-
 bia. Tentatio. Vindicatio iniuria. Voluntas propria.

Greg in 7. Psal.
 poenit.
 Psal. 142. 2.

Ierem. 2. 29.
 Isa. 58. 3.

2. Cor. 12. 9.
 1. Reg. 8. 22.
 Iob. 2. 6.

Bern. in senten-
 tiis.

Phil. 2. 14.
 Exod. 16. 8.

1. Cor. 10. 10.

Psalm. 147.